

Adolf Hitlers tale i den tyske Rigsdag

Taler

Adolf Hitler
Fører og rigskansler

Dato

1. september 1939

Sted

Rigsdagsforsamlingen, Berlin

Folkerepræsentanter, mænd af den tyske rigsdag! I flere månededer har vi alle lidt under et problem, som blev dikteret os fra Versailles, og som nu ved sin udartning er blevet uudholdeligt.

Danzig var og er en tysk by! Korridoren var og er tysk! Korridoren var og er tysk!

Disse områder kan udelukkende takke det tyske folk for deres kultur. Foruden dette ville der herske de mest barbariske forhold I disse østlige områder.

Danzig blev taget fra os! Korridoren blev annekteret af Polen! Det derboende tyske mindretal blev mishandlet på den mest smertefulde måde! Over en million mennesker af tysk afstamning måtte allerede i årene 1919/1920 forlade deres hjemstavn.

Som altid har jeg også i dette tilfælde forsøgt at gennemføre en ændring af den uudholdelige tilstand ved hjælp af fredelige revisionsforslag. Det er løgn, når der siges ude i verden, at vi søger at tvinge alle vore revisioner igennem. I femten år,

før nationalsocialismen kom til magten, havde man lejlighed til at gennemføre revisionerne på grundlag af fredelig forståelse.

Man gjorde det ikke! I hvert enkelt tilfælde har jeg fra min side gang på gang fremsat forslag om revision af de uudholdelige tilstande.

Som De ved, er alle disse forslag blevet afvist. Jeg behøver ikke at nævne dem enkeltvis: forslagene om rustningsbegrænsning, om nødvendigt til egentlig afrustning, forslagene om indskrænkning af krigsførelsen, forslagene om udelukkelsen af de af den moderne krigsførelses metoder, som i mine øjne vanskeligt lader sig forene med folkeretten.

De kender de forslag, som jeg fremsatte angående nødvendigheden af genoprettelsen af den tyske suverænitet over de tyske rigsområder, og de uendelige forsøg jeg gjorde for at nå til en fredelig forståelse med hensyn til problemet Østrig og senere med hensyn til problemet Sudeterland, Böhmen og Mähren.

Alt var forgæves.

Ét er umuligt: at forlange, at en umulig tilstand skal ordnes ad fredelig vej - og så konsekvent at forhindre den fredelige revision! Det er også umuligt at påstå, at den, der i en sådan situation vælger selv at iværksætte disse revisioner, bryder en

lov. Diktatet fra Versailles er for os tyskere ingen lov. Det går ikke an at fravriste nogen en underskrift med hævet pistol og truslen om millioner af menneskers udsultning og dernæst proklamere dokumentet med denne afpressede underskrift en højtidelig lov!

Således har jeg også med hensyn til Danzig og korridoren forsøgt at løse problemerne gennem drøftelser af fredelige forslag. At de måtte løses var klart! Det er begribeligt, at tidsfristen for løsningen måske kan være uden interesse for de vestlige stater, men for os er den ikke ligegyldig. Frem for alt var og kunne den ikke være ligegyldig for de lidende ofre.

I samtaler med polske statsmænd har jeg drøftet de tanker, som jeg har omtalt for Dem i min sidste rigsdagstale. Intet menneske kan påstå, at der heri har ligget en upassende fremgangsmåde endsige et utilbørligt pres. Jeg har så ladet de tyske forslag formulere, og jeg må gentage endnu en gang, at der ikke kan tænkes noget mere loyalt og beskedent end disse af mig fremsatte forslag. Og jeg vil gerne i dette øjeblik sige til verden: Kun jeg alene var overhovedet i stand til at fremsætte sådanne forslag!

For jeg ved ganske nøje, at jeg dengang bragte mig i modstrid med millioner af tyskeres synspunkt! Disse forslag er blevet afvist! Men ikke nok med det! De blev besvaret med mobiliseringer, med øget terror, med forstærket pres mod folketykerne i disse områder og med et langsomt økonomisk, politisk og endelig også i de sidste uger militært og trafikmæssigt kvælningsforsøg mod den frie by Danzig.

Polen har rettet kampen mod den frie stad Danzig! Det var endvidere heller ikke rede til at løse korridorsspørgsmålet på nogenlunde rimelig og på en for begge parter interesse retfærdig måde! Og endelig har det slet ikke tænkt sig at overholde sine forpligtelser over for mindretallene. Jeg må her fastslå:

Tyskland har opfyldt disse forpligtelser! De mindretal, der lever i det tyske rige, bliver ikke forfulgt. Ingen franskmand kan hævde, at franske indbyggere i Saarområdet bliver undertrykt, pint og gjort retsløse. Ingen vil kunne påstå dette!

Jeg har nu i fire måneder roligt iagttaget denne udvikling, ganske vist ikke uden gentagne gange at advare. På det seneste har jeg forstærket disse advarsler. For mere end tre uger siden meddelte jeg den polske ambassadør, at såfremt Polen vedblev at sende ultimative noter til Danzig, hvis det fortsatte med at undertrykke tyskheden, eller hvis det gennem toldpolitiske foranstaltninger prøvede på at ødelægge Danzig økonomisk, ville Tyskland ikke længere se passivt til.

Jeg har ikke ladet nogen tvivl herske om, at man i denne forbindelse ikke må forveksle det nuværende Tyskland med det gamle Tyskland.

Man har forsøgt at undskylde behandlingen af folketyskerne ved at erklære, at de havde begået provokationer. Jeg ved ikke, hvilke "provokationer" disse kvinder og børn, som man har mishandlet og slæbt bort, skal have begået, eller hvilke "provokationer", de folk, som man på den mest dyriske og sadistiske måde har pint og endelig myrdet, står bag!

Men ét ved jeg: Der findes ikke nogen ærekær stormagt, der i længden blot roligt ville iagttage sådanne tilstande!

Til trods for dette har jeg gjort endnu et sidste forsøg! Skønt jeg var inderligt overbevist om, at den polske regering - måske også på grund af dens afhængighed af endnu en løssluppen, vild Soldateska ikke besidder oprigtig interesse i at nå til forståelse, modtog jeg den engelske regerings mæglingsforslag. Den foreslog, at den ikke selv skulle føre forhandlinger, men lovede at sikre tilstedeværelsen af en direkte forbindelse mellem Polen og Tyskland, så parterne endnu en gang kunne komme på talefod.

Jeg må her fastslå følgende: Jeg antog dette forslag! Jeg havde med henblik på disse forhandlinger udarbejdet det grundlag, som er Dem bekendt! Og så sad jeg med min regering i to hele dage og ventede på, om det nu passede den polske regering endelig at sende en befuldmægtiget eller ej! Indtil i går aftes har den ikke sendt nogen til os, men gennem sit gesandt meddelt, at den for tiden overvejede, om og hvorvidt den var i stand til at gå ind på de engelske forslag. Dette ville den polske regering meddele England.

Forordnede! Hvis man kunne byde det tyske rige og dets statsoverhoved noget sådant, og det tyske rige og dets statsoverhoved fandt sig i det, ville den tyske nation ikke fortjene bedre end at forsvinde fra den politiske skueplads!

Men fredskærlighed og uendelig tålmodighed må ikke forveksles med svaghed, endsige fejhed! Jeg har derfor i går aftes meddelt den britiske regering, at jeg under disse omstændigheder ikke kan se noget ønske fra den polske regerings side om at gå ind i reelle drøftelser med os. Disse mæglingsforslag er dermed strandet, idet de for det første er blevet besvaret med en polsk generalmobilisering, for det andet med nye alvorlige grusomheder. Sådanne hændelser er atter blevet gentaget i nat. For nylig kunne der på en eneste nat noteres 21 grænseepisoder, og i nat har der været fjorten, deriblandt tre meget alvorlige. Jeg har derfor besluttet mig for at tale til Polen i det samme sprog, som Polen i månedsvis har anvendt over for os.

Når nu statsmænd i vesten erklærer, at dette berører deres interesser, kan jeg kun beklage en sådan erklæring. Det kan imidlertid ikke et øjeblik få mig til at vakle i udførelsen af min pligt. Jeg har højtideligt forsikret og gentager, at vi intet kræver og aldrig vil kræve noget af disse veststater.

Jeg har forsikret, at grænsen mellem Frankrig og Tyskland er endelig. Jeg har gentagne gange tilbudt England venskab og, om nødvendigt, det snævraste samarbejde. Men kærlighed kan ikke blot tilbydes fra én side - den må også besvares af den anden part.

Tyskland har ingen interesser i vesten: Vor vestvold er til alle tider rigets grænse. Vi har heller ikke noget mål for fremtiden, og denne indstilling vil ikke mere blive ændret. De andre europæiske stater forstår til en vis grad vor holdning. Jeg ville gerne her frem for alt takke Italien, som hele tiden har støttet os. Men de må også forstå, at vi til gennemførelsen af denne kamp ikke vil søge fremmed hjælp. Vi vil selv løse opgaven!

De neutrale stater har forsikret os deres neutralitet, således som vi allerede i forvejen havde garanteret den. Denne forsikring er for os hellig alvor, og så længe ingen andre bryder deres neutralitet, vil vi ligeledes overholde den helt og fuldt. For hvad skulle vi ønske eller kræve af dem?

Jeg er glad for, at jeg nu og her kan orientere Dem om en særlig begivenhed. De ved, at Rusland og Tyskland regeres af to forskellige doktriner. Der var kun ét spørgsmål, som skulle afklares: Tyskland har ikke til hensigt at eksportere sin doktrin, og i det øjeblik Sovjetrusland ikke tænker på at eksportere sin doktrin til Tyskland, ser jeg ikke mere nogen anledning til, at vi blot en eneste gang mere skal tage stilling mod hinanden!

Vi er på begge sider klar over, at enhver indbyrdes kamp mellem vore folk kun vil være til gavn for andre. Derfor har vi besluttet os til at indgå en pagt, som i al fremtid vil udelukke nogen form for magtanvendelse mellem os, en pagt, der i visse europæiske spørgsmål forpligter os til at konsultere hinanden, en pagt, der muliggør økonomisk samarbejde og frem for alt garanterer, at disse to store staters kræfter ikke slider hinanden op indbyrdes. Ethvert forsøg fra vestens side på at ændre noget af dette vil slå fejl! Og jeg vil gerne her forsikre ét: Denne politiske afgørelse er af skelsættende betydning for fremtiden og er endelig!

Jeg tror, at hele det tyske folk vil synes om denne politiske indstilling. Rusland og Tyskland har i verdenskrigen kæmpet mod hinanden, og begge trak til sidst det korteste strå. Det skal og vil ikke ske en anden gang!

Ikke-angrebs- og konsultationspagten, der allerede blev gyldig på undertegnelsesdagen, blev i går ratificeret fra højeste sted i både Moskva og Berlin. I Moskva blev pagten modtaget på nøjagtig samme måde, som De her modtager den. Talen, som den russiske udenrigsminister Molotov holdt, kan jeg ord for ord tilskrive mig.

Vore mål: Jeg er fast besluttet på for det første at løse spørgsmålet om Danzig, for det andet korridorsspørgsmålet, og for det tredje at sørge for, at der i Tysklands forhold til Polen indtræder en vending, som vil sikre et fredeligt samliv. Jeg er fast besluttet på at kæmpe, enten indtil den nuværende polske regering er villig til at gennemføre disse ændringer, eller indtil en anden polsk regering er parat hertil.

Jeg vil fjerne usikkerhedens element, atmosfæren af evigt borgerkrigslignende tilstande, fra de tyske grænser. Jeg vil sørge for, at freden ved østgrænsen ikke er anderledes end den, som vi kender fra vore andre grænser. Jeg vil i forbindelse dermed foretage de nødvendige handlinger på en sådan måde, at de ikke står i modstrid til det, som jeg selv, folkerepræsentanter, her i rigsdagen bekendtgjorde som vore forslag til den øvrige verden. Det betyder, at jeg ikke vil kæmpe mod kvinder og børn! Jeg har givet mit luftvåben ordre til at indskrænke sig til militære mål under angrebene, men hvis modstanderen tror, at han herved får frit spil til at kæmpe med de modsatte metoder, vil han få et svar, han ikke kan misforstå!

Polen har nu i nat for første gang ladet rigtige soldater affyre skud på vort eget territorium. Siden kl. 5.45 er der blevet skudt igen! Og fra nu af bliver bombe genlædt med bombe! Den, der kæmper med gift, bliver bekæmpet med giftgas. Den, der bryder reglerne for human krigsførelse, kan ikke vente andet af os, end

at vi gør det samme. Jeg vil udkæmpe denne kamp, lige meget mod hvem, indtil rigets sikkerhed og dets rettigheder er garanteret!

I over seks år har jeg arbejdet på den tyske værnemagts opbygning. I dette tidsrum er der blevet brugt over 90 milliarder på det. Den er i dag den bedst udrustede i verden og tåler ingen sammenligning med situationen i 1914!

Min tillid til den er urokkelig! Når jeg kaldte den værnemagt under våben, og når jeg nu af det tyske folk forlanger ofre – om nødvendigt det største offer - har jeg ret til det, for også jeg selv er i dag lige så beredt som før til at bringe ethvert personligt offer! Jeg forlanger ikke andet af nogen tysk mand, end hvad jeg selv gennem mere end fire år har været til at gøre til hver en tid!

Tyskere vil ikke lide afsavn, som jeg ikke selv med det samme pålægger mig! Hele mit liv tilhører fra nu af først og fremmest mit folk. Jeg vil ikke være andet end det tyske riges første soldat! Jeg er derfor atter trukket i den trøje, som var mit allerhelligste og mest dyrebare. Jeg vil først lægge den efter sejren - eller jeg vil ikke opleve afslutningen!

Skulle der tilstøde mig noget i denne kamp, er min første efterfølger partifælle Göring. Skulle der tilstøde partifælle Göring noget, er hans efterfølger partifælle Hess. De vil over for disse førere være forpligtet til nøjagtig den samme blinde troskab og lydighed som over for mig! I tilfælde af at der også tilsteder partifælle Hess noget, indkaldes ved lov Senatet, der så vælger den værdigste, det vil sige den tapreste, blandt sine medlemmer!

Som nationalsocialist og tysk soldat går jeg ind i denne kamp med et stærkt hjerte! Mit liv har ikke været andet end en lang kamp for mit folk, for dets genrejsning, for Tyskland, og over denne kamp har kun stået en bekendelse: troen på dette folk!

Et ord har jeg aldrig stiftet bekendtskab med: Det hedder kapitulation.

Hvis nogen mener, at vi måske går imod svære tider, vil jeg bede vedkommende om at huske på, at en preusserkonge med et latterligt lille land engang gik imod en af de største koalitioner og efter tre krige til sidst sejrede, fordi han ejede et troende og stærkt hjerte, som også vi har brug for i denne tid.

Men over for omverdenen vil jeg gerne forsikre: november 1918 vil aldrig mere gentage sig i den tyske historie!

Ligesom jeg selvtil enhver tid er beredt på at sætte mit liv ind for mit folk og for Tyskland, forlanger jeg også dette af alle andre! Men den, der tror, at han direkte eller indirekte kan modsætte sig det nationale kald, vil falde! Forrædere har intet at gøre blandt os! Alle bekender vi os hermed til vor gamle grundsætning: Det er helt og holdent ligegyldigt, om vi lever, men det er nødvendigt, at vort folk, at Tyskland lever!

Jeg forventer af Dem som rigets sendebude, at De nu opfylder Deres pligt overalt. De må være modstandens bannerfører, koste hvad det vil! Ingen skal meddele mig, at stemningen i hans Gau, i hans kreds eller i hans gruppe eller celle har været dårlig. Bærere, ansvarlige bærere af stemningen, er De!

Jeg er ansvarlig for stemningen i det tyske folk, og De er ansvarlige for stemningen i Deres Gau, i Deres kredse! Ingen har ret til at løbe fra dette ansvar! Det offer, som forlanges af os, er ikke større end de ofre, talrige generationer har bragt. Alle de mænd, der før os har måttet gå den bitreste og sværeste vej for Tyskland, har ikke ydet andet, end hvad også vi har at yde; deres offer var ikke billigere og ikke mindre smerteligt og dermed ikke lettere end det offer, som forlanges af os. Jeg venter også af den tyske kvinde, at hun med jernhård disciplin og på forbilledlig vis indtager sin plads i det store kampfællesskab! Den tyske ungdom vil af sig selv og med strålende hjerte opfylde, hvad nationen, den nationalsocialistiske stat, venter og kræver af den!

Når vi danner dette fællesskab, tæt sammensvorne, forberedt på alt, indstillet på aldrig at kapitulere, vil vor vilje blive herre over enhver prøvelse. Jeg slutter med den bekendelse, som jeg i sin tid fremkom med, da jeg indledte kampen om magten i riget. Dengang sagde jeg: Hvis vor vilje er så stærk, at ingen modgang mere formår at betvinge den, så vil vor vilje og vort tyske stål også sønderbryde og besejre modgangen.

Tyskland – Sieg Heil!

Kilde

Dahlberg, R. (2001). 12 taler der formede europa (1. udgave). København: Aschehoug. 44-52.

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Anden Verdenskrig, Politisk tale

Relateret

Adolf Hitlers tale på syvårsdagen for NSDAP's magtovertagelse
30. januar 1940

Winston Churchills tale i Underhuset
3. september 1939

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/adolf-hitlers-tale-i-den-tyske-rigsdag-1939>